καρπούς τῆς γενικῆς ἀγανακτήσεως καὶ ἀπελπισίας. Ὅταν φθάσῃ ἡ ὥρα ἐκείνη, θερμῶς θὰ εὐχηθῆτε νὰ ἔζη εἰσέτι ὁ Δελιγεώργης ἢ ὁ Κουμουνδοῦρος, ἵνα καταφύγετε ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς γενναιοψυχίας αὐτῶν, ὅπως σώσητε τὸ χονδρόν σας κρανίον ἀπὸ τῶν λιθοβολισμῶν.

Διότι ἐπιδιώκετε νὰ ὑποδουλώσητε σωματικῶς καὶ νὰ καταστρέψητε ἠθικῶς διὰ τῆς πολιτικῆς σα, λαὸν πτωχόν, ἀλλὰ φιλοκερδῆ καὶ εὐφάνταστον καὶ εὐπαθῆ· διότι ἐκηρύξατε ἤδη ὡς θεόν σας τὸ χρυσίον καὶ θέλετε ν' ἀποσπάσητε πᾶσαν ἄλλην φιλοτιμίαν ἀπὸ τῶν ἑλληνικῶν καρδιῶν· διότι ἐθέσατε τὸ κέρδος ὑπεράνω τῆς τιμῆς, καὶ τὴν ἐπιτυχίαν ὑπεράνω τῆς συνειδήσεως, καὶ τὸ ἄτομον ὑπεράνω τῶν νόμων καὶ τῆς ἑταιρίας ὑπεράνω τῆς Πατρίδος· διότι δὲν σᾶς ἀρκεῖ μόνη ἡ ἐξουσία, τὴν ὁποίαν ἡ ἀπάτη καὶ τὸ ψεῦδος σᾶς ἐδώρησε, ζητεῖτε καὶ τὴν ἐξουσίαν, τὴν ὁποίαν προμηθεύει ἡ πεῖνα καὶ ἡ κοινὴ δυστυχία, διὰ νὰ δηλητηριάσητε καὶ τὸ μέλλον ὅπως κατεστρέψατε τοσαύτας ἐλπίδας τοῦ παρόντος. Ὑποκριταὶ τῆς χθὲς καὶ ὑποκριταὶ τῆς σήμερον, ζητεῖτε νὰ καταστῆτε καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς αὔριον καὶ οἱ ἀρχηγέται νέας μεσιτογόνου ἐποχῆς. Ἀλλ' ἡ Ἑλλάς, τὴν ὁποίαν ἠπατήσατε, δὲν εἶνε πλέον ἡ Ἑλλὰς τῆς σήμερον· ἐξ ὅλης τῆς κοινωνικῆς ἀθλιότητος, τὴν ὁποίαν ἐδημιουργήσατε, ἓν μόνον ὄφελος ἐκαρπώθη ἡ κοινωνία, τὸ ὅτι σᾶς ἐγνώρισεν ἐντελῶς. Ἐὰν ἔχετε λίμνας ἄλλας καὶ ἀξιώματα νὰ παραχωρήσητε καὶ θέσεις νέας νὰ πλάσητε, σπεύσατε ἐν ὅσῳ εἶνε καιρός. Φαίνονται οὐχὶ μακρὰν μεταξὺ τῶν κυμάτων τοῦ λαοῦ τούτου, τὸν ὁποῖον φορολογεῖτε ἀστόργως, συμπτώματα κελαινῆς μανίας, τὰ ὁποῖα δὲν ἀναγγέλλουσιν ἤσυχον ἐπὶ πολὺν εἰσέτι χρόνον καὶ ἀκίνδυνον τὸν πλοῦν εἰς τοὺς νέους ἐκ τῶν μεσιτῶν ἀργοναύτας.

Κ. Ἱεροκλῆς

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὁ **Αὔγουστος,** ἡ πρώτη ἡμέρα τῶν φθινοπωρινῶν δρόσων μετὰ τοὺς θερινοὺς καύσωνας, ὁ μὴν τῶν *βοριασμάτων*, τῶν ροδακίνων, τῶν σταφυλῶν, τῶν σπάρων, τῶν αὐγοταράχων, καὶ τῆς ὡραιοτέρας σελήνης, ὅστις μόλις εἰσελθών, ἀνέλαβεν εὐεργετικώτατα νὰ μᾶς ξανασάνῃ μὲ ταῖς δροσιαῖς του ἀπὸ τὸ κακὸ τοῦ Ἰουλίου, μᾶς ἐνθυμίζει περίεργον παρὰ τῷ λαῷ δοξασίαν. Ὑπάρχει δηλονότι πρόληψις ὅτι αἱ ἓξ πρῶται ἡμέραι τοῦ Αὐγούστου κλείουσι μέσα των τὰς μετεωρολογικὰς ἰδιότητας καὶ τῶν δώδεκα μηνῶν τοῦ ἔτους, κατὰ σειράν, ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου μέχρι τοῦ Ἰουλίου, ἑκάστης περιλαμβανούσης ἀνὰ δύο μῆνας. Π. χ. χθὲς, ἡ δευτέρα Αὐγούστου μέχρι τῆς μεσημβρίας προεφήτευε τὴν μετεωρολογίαν τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου, ἀπὸ τῆς μεσημβρίας δὲ μέχρις ἑσπέρας τὸν Νοέμβριον. Σήμερον εἶνε ἡ σειρὰ τοῦ Δεκεμβρίου καὶ Ἰανουαρίου. Ἂν ἡ σήμερον ὑπῆρξεν ὄντως τὸ βαρόμετρον τῶν δύο ἀγριωτέρων χειμερινῶν μηνῶν, εὐτυχὴς ἡ πατρίς μας ἥτις θὰ ἀπολαύσῃ τόσῳ μαλακοῦ καὶ ἐαρινωτάτου χειμῶνος.

Κατηντήσαμεν πλέον γραφεῖον παραπόνων ὅσον ἀφορᾷ τὴν Δημοσίαν ὄχι Καθαριότητα, ἀλλ' Ἀκαθαρσίαν. Ἡ ἀστυνομία δὲν ἔχει ἢ νὰ θέτῃ εἰς ἐκτέλεσιν τὸ «Μὴ Χάνεσαι»— τὸ ἰδικόν μας ἐννοεῖται. Μετὰ τὸ προοίμιον αὐτὸ, καταγγέλλομεν, κάτωθεν τῆς Ἀκροπόλεως, εἰς τὴν θέσιν Καφενεῖα, ὑπόγειον δυσώνυμον, ὅπερ καὶ ἡ ἄνωθεν αὐτοῦ κατοικοῦσα μία Μπιραρ̈ιέρα καὶ οἱ περὶ τὴν νύμφην αὐτὴν τοῦ Καμπρίνου μετέβαλον εἰς ἀχανῆ σκοτεινὸν ἀπόπατον, εἰς ὃν καταφεύγει ὅλη ἡ συνοικία, μολύνουσα οὕτω τὴν πλατείαν τῶν Καφενείων, ὅπου καὶ ἄλλαι ἀνώνυμοι καὶ πολυώνυμοι ρίπτονται ἀκαθαρσίαι. Ἀστυνομία, ἐμπρός! Κὺρ Γιάννη Ἀποστόλη, φίλε μας, ἐμπρόστερον!

Εἴδομεν ὅμως ἰδίοις ὀφθαλμοῖς καὶ τὴν περίφημον καὶ μυθιστορικῆς ἠχοῦς ἔχουσαν ὀνομασίαν Θέσιν Καραβᾶ, ὅπου πλῆθος ἐργοστασίων καὶ χιλιάδας ἑπομένως ἐργατῶν, ὅπου ὁ Δημοτικὸς φόρος, ὅπου ὀλίγον παραπάνω σπήτια καὶ συνοικίαι, καὶ δρόμοι κεντρικοὶ τοῦ Πειραιῶς, ὅπου ὁ σιδηρόδρομος Πειραιῶς— Πατρῶν κλπ. Ἂν παραπονώμεθα ἡμεῖς διὰ τὴν ὑπόνομον τῆς Βάθειας, ἀλλ' ἡ ὑπόνομος τοῦ Καραβᾶ βεβαίως ἔχει τὰ πρωτεῖα, ἐκβάλλουσα αὐτὴ εἰς λεωφόρον καὶ σχηματίζουσα πυκνό,πυκνό,ἀκούνητο ἀπὸ τὴν θέσιν του, οὐδ' ἂν ἡ μηχανὴ τοῦ Νηματουργείου τῶν ἀδελφῶν Ρετσίνα τεθῇ εἰς ἐνέργειαν, **λαγοῦμι φοβερὸ**, ἀναδίδον καὶ διαδίδον τὴν δυσωδίαν ὄχι κατὰ μόρια ἢ ἄτομα ὅπως λέγουν οἱ φυσικοὶ ἢ οἱ χημικοί, ἀλλὰ κατὰ κομματάραις, ἢ κατὰ χάλαζαν ἔχουσαν μέγεθος ὡσεὶ φρουτοκυοῦ ἢ καρυδιοῦ, ἥτις σὲ κτυπᾷ ἀκόμη καὶ ἂν εἶσαι Τρικούπης τὴν μύτην, ἤτοι ἀναίσθητος εἰς λεπτὰς εὐωδίας καὶ τἀνάπαλιν. Τὸν βασιλέα τούτων τῶν λαγουμίων περιστοιχίζουν δίκην ὑπασπιστῶν τέλματα μικρὰ ἢ μεγάλα, ἄλλα καλύπτοντα χωράφια ὁλόκληρα, ἄλλα σχηματίζοντα λωρίδας στενὰς ἢ γλώσσας, ὅλα φυτευμένα μὲ τὴν βατραχοπρασίνην ἐκείνην φυτικὴν ἐπιφάνειαν, ἐξ ἧς τὰ ἑκατομμύρια καὶ τὰ δισεκατομμύρια τῶν μιασματικῶν βακτηριδίων. Οἱ ἄνθρωποι ἅμα φθάσουν ἐκεῖ τὸ βάζουν 'ς τὰ πόδια· οἱ ἵπποι τῶν ἁμαξῶν ἀφηνιάζουν· καὶ μένουν οἱ ὑπάλληλοι τοῦ δημοτικοῦ φόρου, εἰς ὧν τὴν μύτην ἐκβάλλει ἡ ὑπόνομος καὶ οἱ ἐργάται τῶν ἐργοστασίων ἀκίνητοι εἰς τὸ ἔργον των ἀναπνέουν τὸν μολυσμένον ἀέρα καὶ πληρόνουν τὴν ἀναισθησίαν τῶν ἐργοστασιαρχῶν, τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων καὶ τῆς ἀστυνομίας εἰς γιατρικὰ καὶ ἰατρούς· διότι πλὴν τοῦ κακοῦ τῆς ὑπονόμου, ἥτις ἔχει καὶ τοῦτο τὸ ἰδιάζον, ὅτι ἀντὶ νὰ στρέφηται πρὸς τὴν θάλασσαν, ἀπ' ἐναντίας, παίρνει τὰ βουνά, ὡς νὰ παρεφρόνησε καὶ αὐτὴ μαζὺ μὲ τοὺς κατασκευάσαντας, εἶνε καὶ τὰ βρωμερὰ νερὰ τῶν ἐργοστασίων, τὰ ὁποῖα ἐκβάλλουν ἐκεῖ καὶ πήζουν δίκην μαγιονέζας καὶ στέκονται ἑκστατικὰ καὶ αὐτὰ πῶς τ' ἀφήνουν εἰς τοιοῦτο δημόσιον μέρος, τὰ αἴσχη αὐτὰ τῶν βόθρων καὶ τῶν ἀποπάτων. Τί θὰ ἐκόστιζεν εἰς τὰ ἐργοστάσια ἂν κατεσκεύαζον μίαν ὑπόνομον, ὅλα ἀπὸ κοινοῦ, εἰς ἣν νὰ χύνουν τὰς ἀκαθαρσίας των; Καὶ τί θὰ ἐκόστιζεν εἰς τὸν κ. Κοσσονάκον νὰ τὰ ἐξαναγκάσῃ πρὸς τοῦτο; Καὶ τί εἰς τὸν Δῆμον Πειραιῶς νὰ ξηράνῃ τὰ τέλματα;

Ὅλας αὐτὰς τὰς ἐρωτήσεις τὰς ρίπτομεν ὡς πρωϊνὰ ἀνθύλλια εἰς τὴν πατρικὴν ποδιὰν τοῦ ἀγαθωτάτου Νομάρχου μας, νὰ ἰδοῦμε τί θὰ τὰ κάνῃ.

Διαλείποντες πυρετοὶ ἀνεπτύχθησαν ἐν πολλαῖς συνοικίαις τῆς πρωτευούσης. Πηγὴ αὐτῶν ἀναφέρεται τὸ Νέον Φάληρον.

Τῶν τμηματαρχῶν ἐπιμενόντων νὰ μὴ προσυπογράφουν, τοῦ Προέδρου ἐπιμένοντος νὰ κάμῃ νέον ἐλεγκτικὸν συνέδριον, οἱ προσελθόντες πολλοὶ Τελῶναι ἕνας ἕνας ἑτοιμάζονται νὰ ἀναχωρήσουν.

Σήμερον γίνεται ἀνακήρυξις τῶν ὑποψηφίων διὰ τὴν πλή-

ρωσιν τῆς κενωθείσης θέσεως βουλευτοῦ Μεγαρίδος. Ὑποψήφιοι παρουσιάζονται οἱ κύριοι Ν. Φιλάρετος καὶ Α. Ἀλεξίου.

Ἡ αὐστριακὴ κυβέρνησις καθυπέβαλεν εἰς δεκαήμερον κάθαρσιν ὅλας τὰς ἐκ Τουρκίας προελεύσεις.

Μᾶς ἔγραψαν ἐκ Κερκύρας ὅτι ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου τῶν Πλημμελειοδικῶν ἠθωώθη παμψηφεὶ τῇ προτάσει τοῦ εἰσαγγελέως ὁ πρώην ἐπιστάτης τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου Δ. Στανέλλος, κατηγορηθεὶς ἐπὶ παραβάσει τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων. Ἡ ἀπόφασις αὕτη, ὕστερα ἀπὸ τὰ τελεσθέντα παρ' ἡμῖν ἐν τῷ Λοιμοκαθαρτηρίῳ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, εἶνε παρήγορος κάπως, ἀποδεικνύουσα ὅτι ἡ ἐπιδημία τῆς διαφθορᾶς ταύτης εὐτυχῶς δὲν ἐπεξετάθη καὶ μέχρι Κερκύρας. Ἀλλ' ἐκ τῆς διαδικασίας προέκυψάν τινα, ἅτινα, ἐνῷ συντελοῦσιν ἵνα δικαιολογήσωσι τὴν διαγωγὴν τοῦ κατηγορηθέντος, δὲν συνιστῶσιν ὅμως πολὺ καὶ τὸν τρόπον, δι' ὃν ἐν Κερκύρᾳ ἐκτελεῖται ἡ ὑγειονομικὴ ὑπηρεσία ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων ἀρχῶν.

Ἐθαυμάσαμεν χθὲς ἐπισκεφθέντες τὸ Μηχανοποιεῖον Βασιλειάδου ἐν Πειραιεῖ, τὴν φιλοκαλίαν τοῦ Δημάρχου Λαμίας κ. Σκληβανιώτη, παραγγείλαντος περὶ τὰς τεσσαράκοντα ὡραιοτάτας κρήνας, ἀπαραλλάκτους πρὸς τὰς ἐκ Παρισίων κομισθείσας ὑπὸ τοῦ Δημάρχου μας, διαφερούσας δὲ μόνον ὡς εὐθηνοτέρας, διότι οἱ πρακτικώτατοι καὶ ἑλληνικώτατοι Βασιλειάδαι, οἱ τὰ πάντα ἐπὶ τὸ τελειότερον μιμούμενοι, ἐνίοτε δὲ καὶ ἴδια ἐφευρίσκοντες, ἁπλοποίησαν τὸν ἐσωτερικὸν ὀργανισμὸν τῆς κρήνης καὶ κατόρθωσαν νὰ κοστίζουν ἐφθηνύτερον τῶν ἐν Παρισίοις. Συγχαίρομεν τοὺς Λαμιεῖς ὅτι τὸ νερό των θὰ τὸ ὑδρεύωνται ἀπὸ τόσον κομψὰς καὶ πολλὰς κρήνας.

Καὶ ὁ Δήμαρχος Λαρίσσης δὲν εἶνε ἧττον φιλόκαλος τοῦ ἐν Λαμίᾳ. Οὗτος πάλιν παρήγγειλεν εἰς τὸ αὐτὸ ἐργοστάσιον ὁλόκληρον σκήνωμα Μουσικῆς ἢ περίπτερον, ἀπαράλλακτον πρὸς τὸ ἐν τῇ Πλατείᾳ Συντάγματος, μὲ δέκα δώδεκα φανοὺς, ἐπίχρυσον, κομψόν. εὐρύ, τὸ ὁποῖον θὰ τοποθετηθῇ ἐν τῇ κεντρικωτέρᾳ πλατείᾳ Λαρίσσης, προσλαμβανούσης οὕτω ἀθηναϊκωτάτην ὄψιν καὶ μορφήν. Πόσον εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὁ δῆμος τῆς πρωτευούσης πάντοτε χρησιμεύει ὡς πρότυπον εἰς τοὺς ἄλλους δήμους καὶ πόσον ἀληθεύει ἐπίσης ὁ φόβος μήπως καὶ ἄλλαι ἐπαρχίαι, πλὴν τῆς Σύρου καὶ Πατρῶν, μᾶς περάσουν διπλᾶ καὶ τριπλᾶ γυαλιά.

Εἴδομεν ἐπίσης παρὰ τοῦ αὐτοῦ Βασιλειάδου, καὶ τὸ σιδηροῦν ἑρμητικῶς κεκλεισμένον κιβώτιον κοκκινοβαμμένον, ὡς Δήμιον τοῦ μεσαιῶνος, ὅπερ ἐκ τοῦ προχείρου κατεσκευάσεθη ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς φορτηγὸν τῶν ἐπὶ τοῦ Σφαγείου αἱμάτων. Ὥστε ἀκόμη τὰ τοῦ Σφαγείου σπόρκα!

Ὁ ὅλως ἐπινοήσεις καὶ ἐφευρέσεις λουτράρχης κ. Α. Δαμασκηνὸς ἰδοὺ τί ἐσοφίσθη καὶ πάλιν, ὅπως προαγάγῃ τὴν ὡραίαν ἐπιχείρησίν του. Ἀφοῦ τὰ κρασοβάρελά του πλύνονται διὰ θαλασσίου ὕδατος ἐν ταῖς ἐσχάραις, ἃς ἐπὶ τούτῳ κατεσκεύασε, παρήγγειλε μηχάνημα εἰς τοῦ κ. Βασιλειάδου, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ κατορθώνῃ ἐκ τῶν ἀπομενόντων ὑπολειμμάτων ρετσίνας νὰ ἐξάγῃ *κέφτι* καὶ *κολοφώνιον* (πῶς εἴπατε ε ε;), ἀμφότερα χρησιμώτατα εἰς τὴν βαφικήν.

Ἐκ Παρισίων μᾶς γράφουν: Ἐνταῦθα ἔχομεν ψῦχος δριμύτατον καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν βροχήν. Τὰ περιτσότερα θέατρα εἶνε κλειστά, ἂν καὶ τὰ μένοντα ἀνοικτὰ εἶνε πλέον τῶν 10, ὥστε ἐννοεῖς ὅτι δύναται νὰ διασκεδάζῃ τις καὶ μὲ αὐτά.

— Μεταξὺ τῆς Καμόρρας τῶν Δηλητηριαστῶν δὲν ἐμπεριλαμβάνεται ἡ οἰκία Μανδζαβίνου, ὡς εἴχομεν ἀναφέρει ἐσφαλμένως πληροφορηθέντες.

— Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ὁ λωποδύτης Μανδζαβῖνος τὸ ὄνομα ὀλίγας στιγμὰς, ἀφ' ἧς ἐξῆλθε τῶν φυλακῶν, ὅπου εἶχε εἰσέλθει ὡς κλέπτης, ἐφωράθη αὐθημερὸν ἐν τῷ Ἀναβρυτηρίῳ ἁρπάσας τὸ χαρτοφυλάκιον χωρικοῦ ἐκ Θηβῶν. Ὥστε αὐτὸς ἐφεῦρε τὸ ἀεικίνητον τοῦ... κλέπτειν.

ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΑ

Avant tout, pas trop de zèle, εἶπεν ὁ Ταλλεϋράνδος πρὸς νέον διπλωμάτην καὶ συχνὰ ἔκτοτε ἐπανελάμβανε. Αὐτὸ τοῦτο πρέπει νὰ λέγῃ τις καὶ πρὸς τοὺς φιλοευρρωπαίους μας. Οἱ ὑπὸ πλουτοπληθώρας, ὡς φαίνεται, πάσχοντες ἡμεῖς Ρωμηοί, ἅμα ἀκούσωμεν δυστύχημα Εὐρρωπαϊκὸν, ἀμέσως προσκαλοῦμεν ἐνθουσιωδῶς τοὺς συμπολίτας μας νὰ δείξωμεν τὴν γενναιοδωρίαν μας καὶ τὸν πλοῦτον. Δὲν εὑρίσκεται κανεὶς χριστιανὸς νὰ ἐρωτήσῃ: Πόσας χιλιάδας ἢ τουλάχιστον ἑκατοντάδας, ἢ ἔστω καὶ δεκάδας δραχμὰς ἔστειλεν ἡ ἀδελφὴ Ἰταλία πρὸς τοὺς κατακαϋμένους Ἕλληνας κατὰ τὸν σεισμὸν τῆς Κορίνθου, τῶν Δελφῶν, τῆς Χίου, κατὰ τὰ σπαραξικάρδια ἐκεῖνα μαρτύρια τοῦ Ἀρκαδίου, τὰ ἐν Κρήτῃ, τὰ ἐν Θεσσαλίᾳ, τὰ ἐν Ἠπείρῳ, τὰ ἐν Μακεδονίᾳ; Ναί μὲν ἡ ἀδελφή μας ἐξοδεύει, καὶ ἐξοδεύει ὄχι ὀλίγα, ἐν Ἠπείρῳ, ἐξαγοράζουσα Τούρκους καὶ Ἀλβανοὺς, καὶ ἐξερεθίζουσα αὐτοὺς κατὰ τῶν Ἑλλήνων, καὶ στρατολογοῦσα καὶ συντηροῦσα λῃστρικὰς συμμορίας πρὸς σφαγὴν καὶ ἐξόντωσιν τῶν Ἠπειρωτῶν, ἐν γένει δὲ θυσιάζεται ἡ ἀδελφή μας, συνωμοτοῦσα μετὰ Ρώσων, Σλαύων, Τούρκων, Αὐστριακῶν, Ἀλβανῶν, Βλάχων, πρὸς ἀτίμωσιν καὶ ἐξόντωσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἀλλὰ πρέπει ἀρά γε νὰ δείξωμεν εἰς τὴν ἀδελφήν μας ὅτι γνωρίζομεν μὲν ταῦτα, ἀλλ' οὐδὲν ἧττον ἀγαπῶμεν τὴν ἐχθράν μας ἀδελφὴν πλέον τῆς πατρίδος, τουτέστιν ἡμῶν αὐτῶν, πλέον τῆς ἰδίας ἡμῶν φιλοτιμίας, πλέον τῆς ὑπάρξεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ, πλέον καὶ τοῦ ἱερωτέρου τῶν νεωτέρων ἡμῶν Ἑλλήνων κειμηλίου, τῆς τσέπης; Τάχατε ἡ ἀδελφή μας θὰ μᾶς σεβασθῇ διὰ ταῦτα, ἢ θὰ μᾶς περιφρονήσῃ; Νὰ μᾶς ἀγαπήσῃ, οὐδεμία ἐλπὶς, διότι δὲν ἀγαπᾷ τις ἐκείνους τοὺς ὁποίους θέλει καὶ ἀγωνίζεται νὰ λῃστεύσῃ ἢ νὰ ἐξοντώσῃ. **Avant tout, pas trop de zèle,** ὦ ἀδελφὲ Ρωμηέ!

Ἀναγνώστης τοῦ "Μὴ Χάνεσαι„

ΟΔΟΙ ΚΑΙ ΡΑΒΔΟΙ

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἑταιρίας τῶν Ἱπποσιδηροδρόμων δὲν πρέπει νὰ φαντασθῇ ὅτι πνεῦμα ἰδιαζούσης φιλίας πρὸς τοὺς ἁμαξηλάτας ὠθεῖ ἡμᾶς, ὅπως συχνὰ ἐπανερχώμεθα εἰς οὐσιώδεις ἐλλείψεις ἢ ἄτοπα, τὰ ὁποῖα ἐπιφέρει ἡ κανονικὴ ἢ μᾶλλον ἡ ἀκανόνιστος λειτουργία τῶν σιδηρῶν αὐτῆς γραμμῶν. Ἡ Ἑταιρία τῶν Ἱπποσιδηροδρόμων, ἀφοῦ ἅπαξ ἐνεκλιματίσθη ἐν τῇ πρωτευούσῃ μας, ὡς ὑπόκειται ἐν περιπτώσει διαφορῶν εἰς τὰ ἐγχώρια δικαστήρια, ἐπίσης εἶνε